

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Sžk/39/2018
Identifikačné číslo spisu: 1016201796
Dátum vydania rozhodnutia: 19.06.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Milan Morava
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1016201796.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Moravu a členiek senátu JUDr. Jarmily Urbancovej a JUDr. Petry Příbelskej, PhD., v právnej veci žalobcu: JUDr. G. G., bytom Q., (adresa na doručovanie K.), proti sťažovateľke (pôvodne žalovanej): Slovenská advokátska komora, so sídlom Kolárska č. 4, 813 42 Bratislava, IČO: 30 795 141, zastúpená: JUDr. Eva Bušová, advokátka, Tobrucká 6, 811 02 Bratislava, o preskúmaní zákonnosti rozhodnutia žalovanej číslo: 21/3/2016 zo 4. marca 2016, konajúc o kasačnej sťažnosti proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 5S/191/2016-113 zo 6. marca 2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 5S/191/2016-113 zo 6. marca 2018 z a m i e t a .

Žalobcovi p r i z n á v a proti sťažovateľovi právo na úplnú náhradu trov kasačného konania.

Odôvodnenie

I.

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej aj správny súd) napadnuté rozhodnutie predsedníctva Slovenskej advokátskej komory Bratislava číslo: 21/3/2016 zo 4. marca 2016 zrušil podľa § 191 ods. 1 písm. d/ č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej aj SSP) a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Žalobcovi a žalovanému súd nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2. Uznesením zo 04. marca 2016 číslo: 21/3/2016 žalovaná podľa § 71 ods. 2 písm. b/ a § 3 ods. 4 zákona č. 586/2003 Z.z. zo 4. decembra 2003 o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o advokácii“) nezapísala do zoznamu advokátov vedeného Slovenskou advokátskou komorou. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že žalobca požiadal žalovanú o zápis do zoznamu advokátov. Žalovaná prerokovala na svojom zasadnutí 4. marca 2016 o 14.50 hod. v sídle žalovanej žiadosť žalobcu o zápis do zoznamu advokátov. Žalovaná zároveň požiadala žalobcu, aby jej pred zasadnutím doručil zoznam všetkých klientov a vecí, v ktorých zastupoval alebo zastupuje od účinnosti

pozastavenia výkonu advokácie, t.j. za obdobie od 14. januára 2005 do 28. októbra 2015 a následne od 18. mája 2006 do zasadnutia žalovanej. Žalovanej bolo 4. marca 2016 doručené podanie žalobcu, ktorým oznámil, že v zmysle požiadavky žalovanej zakladá doklady týkajúce sa zastupovania Ing. T. v spojení s jeho bývalou manželkou Ing. D. T. (sťažovateľkou) a k požiadavke žalovanej o doručenie zoznamu všetkých klientov a vecí, v ktorých zastupoval alebo zastupuje od času pozastavenia výkonu advokácie, t.j. za obdobie od 4. januára 2005 do 28. októbra 2015 a následne od 18. mája 2006 až doposiaľ. Uviedol, že „v predmetnom období do 4. novembra 2015 nezastupoval ako advokát, preto nemá žiadnu evidenciu, ktoré veci zastupoval“. Žalobca bol v roku 2008 disciplinárne obvinený z dôvodu, že v čase jeho pozastavenia výkonu advokácie mal údajne zastupovať v dvoch civilných konaniach účastníkov konania, pričom o skutočnosti (že má pozastavený výkon advokácie) príslušné inštitúcie a sudy neinformoval. Toto konanie bolo vedené pred I. Disciplinárnym senátom Disciplinárnej komisie Slovenskej advokátskej komory pod sp.zn. DS I. 108/07:51/2007. V tomto konaní však bolo upustené od uloženia disciplinárneho opatrenia a bol oslobodený žalobca spod návrhu na začatie disciplinárneho konania z dôvodu, že nie je zakázané zastupovanie advokáta s pozastaveným výkonom advokácie na základe splnomocnenia podľa § 31 a nasl. OZ. Napriek oslobodzujúcemu výroku disciplinárneho senátu žalovaná zobrala pri rozhodovaní o zápise žalobcu do zoznamu advokátov na zreteľ aj okolnosti tohto disciplinárneho konania, nakoľko skutkovo považovala dôvody pre začatie disciplinárneho konania za totožné. Z vykonaných dopytov voči súdom SR je preukázané, že žalobca týmto spôsobom opakovane vo vzťahu k rôznym osobám, po dlhý čas (2005 - doposiaľ) minimálne v 33 konaniach zastupoval účastníkov konania pred súdom ako splnomocnený zástupca a to nielen počas jeho pozastavenia výkonu advokácie, ale aj po jeho vyčiarknutí zo zoznamu advokátov. V dvoch preukázaných prípadoch (sp.zn. 1P/22/2014 vedený pred Okresným súdom Bratislava I, sp.zn. 7C/76/2004 pred Okresným súdom Senica) prevzal právne zastúpenie ako advokát napriek tomu, že nebol zapísaný v zozname advokátov vedených žalovanou, čím vedome porušil ustanovenia zákona o advokácii a iných stavovských predpisov, pričom ako bývalý sudca a advokát, teda osoba znalá práva o tom musel vedieť. Žalovaná poukázala v rozhodnutí na ustanovenie § 3 ods. 1 písm. f/, § 3 ods. 4 zákona o advokácii. V konkrétnom prípade rozhodovania o návrhu na zápis žalobcu do zoznamu advokátov žalovaná uzavrela, že ustanovenie § 3 ods. 4 zákona o advokácii nemožno vykladať zúžene. Spoľahlivosť, ako termín definovaný zákonom o advokácii je v prípade návrhu na zápis fyzickej osoby do komorou vedeného zoznamu, potrebné vykladať zo širšieho hľadiska a preto dospela k záveru, že zistené skutočnosti odôvodňujú záver o pochybnostiach, či bude žalobca v budúcnosti čestne a svedomite vykonávať povolanie advokáta. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaná naďalej nepovažuje žalobcu za spoľahlivého podľa dikcie ustanovenia § 3 ods. 4 zákona o advokácii, tým nie je splnená jedna z obligatórnych podmienok na zápis do zoznamu advokátov.

3. Krajský súd v Bratislave ako súd vecne a miestne príslušný podľa § 491 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z.z. SSP v spojení s § 9 ods. 1 SSP a § 246 ods. 1, § 246a ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení účinnom do 30.6.2016 prejednal vec na pojednávaní 5. septembra 2017 v prítomnosti žalobcu a splnomocnenej zástupkyne žalovanej. Žalobcu na pojednávaní uviedol, že žalobca trvá na podanej žalobe a doplnil svoju žalobu aj o skutočnosť, že voči odvolaciemu trestnému rozsudku podala ministerka spravodlivosti SR mimoriadne dovolanie, o ktorom rozhodol Najvyšší súd SR tak, že ho odmietol (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 2 TdoV 7/2016 z 5. apríla 2017). Splnomocnená zástupkyňa žalovanej uviedla, že sa nestotožňuje s názorom žalobcu o automatickom zápise do zoznamu advokátov, pretože iba v prípade ustanovenia § 8 ods. 2 písm. c/, d/ s poukazom na ustanovenie § 10 zákona o advokácii dochádza k automatickému zápisu do zoznamu advokátov. Žalobcu však po odsudzujúcom právoplatnom rozsudku došlo k jeho vyčiarknutiu zo zoznamu advokátov a v tomto prípade dochádza k postupu podľa § 3 zákona o advokácii. V danom prípade žalovaná pri preverovaní sťažnosti p. T. zistila, že v dvoch prípadoch vystupoval žalobca ako advokát o čom svedčia listiny (č.l. 79, 157, 169 administratívneho spisu). Vzhľadom na uvedené neboli splnené podmienky ustanovenia § 3 ods. 4 zákona o advokácii. Poukázala na judikatúru Najvyššieho súdu SR v rozhodnutiach, sp.zn. 6Sžo/40/2013 a sp.zn. 2Sž/ 6/2011. Žalobca v reakcii na vyjadrenie právnej zástupkyne žalovanej uviedol, že skutočnosti uvedené v rozhodnutí žalovaného sú nepravdivé, pretože v konaniach, ktoré uvádza žalovaný nikdy nepostupoval ako advokát a táto skutočnosť sa dá preveriť v súdnych spisoch. Vzhľadom na uvedené, súd odročil pojednávanie s tým, že si zabezpečí a vyžiada spisy z Okresného

súdu v Senici a Okresného súdu Bratislava I.

4. V predmetnej veci bolo predmetom konania na správnom súde preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej č. 21/3/2016 zo 04. marca 2016, ktorým podľa § 71 ods. 2 písm. b/ a § 3 ods. 4 zákona o advokácii nezapísala žalobcu do zoznamu advokátov vedeného Slovenskou advokátskou komorou.

5. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že žalovaná mala preukázané, že: „minimálne v 33 konaniach zastupoval účastníkov konania pred súdom ako splnomocnený zástupca a to nielen počas jeho pozastavenia výkonu advokácie ale aj po jeho vyčiarknutí zo zoznamu advokátov. V dvoch preukázaných prípadoch prevzal právne zastúpenie ako advokát napriek tomu, že nebol zapísaný v zozname advokátov vedených komorou, čím vedome porušil ustanovenia zákona o advokácii a iných stavovských predpisov, pričom ako bývalý sudca a advokát, teda osoba znalá práva, o tom musel mať vedomosť.“

6. Žalovaná uviedla v napadnutom rozhodnutí, že disponuje z vykonaných dopytov na Okresnom súde Bratislava I. (sp.zn. 1P/22/2014) a Okresnom súde Senica (sp.zn. 7C/76/2004) kópiou splnomocnenia, ktorým žalobca prevzal právne zastupovanie ako advokát. Žalobca v priebehu pojednávania na správnom súde poprel, že by v týchto prípadoch zastupoval na základe splnomocnenia ako advokát.

7. Z odôvodnenia rozsudku správneho súdu vyplýva, že si správny súd na základe rozdielnych tvrdení účastníkov konania vyžiadal spis z Okresného súdu Senica sp.zn. 7C/76/2004. Z uvedeného súdneho spisu správny súd zistil, že dňa 18.11.2004 podal žalobca žalobu. Z pripojeného plnomocnenstva je preukázané, že navrhovateľka p. T. G. podpísala plnomocnenstvo žalobcovi dňa 02.07.2004. Dňa 21.12.2004 prevzal žalobca od Okresného súdu Senica oznámenie o postúpení veci z dôvodu miestnej príslušnosti na Okresný súd Nové Mesto nad Váhom. Dňa 28.01.2005 prevzal žalobca uznesenie Okresného súdu Trenčín č.k. NM-3C 214/04-21 zo dňa zo dňa 26.01.2005 o oslobodení od súdnych poplatkov. Dňa 16.02.2005 prevzal žalobca uznesenie Okresného súdu Trenčín č.k. NM-3C 214/04-24. Dňa 08.04.2005 prevzal žalobca platobný rozkaz Okresného súdu Trenčín č.k. NM-3C 214/04-28 ako aj uznesenie o zamietnutí návrhu na vydanie predbežného opatrenia. Žalobca predložil súdu dohodu o ukončení zastupovania uzavretú medzi ním a T. G. zo dňa 15.03.2005 v spojení s tým, že prišlo Slovenskou advokátskou komorou k pozastaveniu jeho advokátskej činnosti, ku dňu oznámenia o pozastavení činnosti. Ako vyplýva z e-mailu doručeného žalobcovi dňa 09.02.2018 od žalovanej rozhodnutie zo dňa 14.01.2005 o pozastavení výkonu advokácie bolo žalobcom prevzaté dňa 11.03.2005.

8. Správny súd si zapožičal súdny spis Okresného súdu Bratislava I, aby preveril tvrdenie žalovanej o prevzatí právneho zastupovania žalobcu ako advokáta v konaní sp.zn. 1P/22/2014. Po nahliadnutí do súdneho spisu súd zistil, že dňa 21.01.2016 doručil žalobca uvedenému súdu splnomocnenie zo dňa 21.01.2016, ktorým ho Ing. Q. S. K. D. ako splnomocniteľ splnomocnil na zastupovanie pred Okresným súdom Bratislava I. vo veci rozvodu manželstva 1P 22/2014. Dňa 16.03.2016 doručil žalobca Okresnému súdu Bratislava I Oznámenie vo veci 1P 22/2014, ž nebol zapísaný Slovenskou advokátskou komorou do zoznamu advokátov, preto nebude Ing. Q. S. K. D. zastupovať. K podaniu doručenému súdu dňa 21.02.2018 žalobca založil Čestné prehlásenie Ing. Q. S. K. D. zo dňa 06.04.2016, ktorý vyhlásil, že žalobca nevykonával pre neho žiadne úkony ako advokát a preto jemu ani za advokátsku činnosť neplatí. Založené splnomocnenie na súde malo byť účinné po tom, ako bude zapísaný do zoznamu advokátov.

9. Správny súd konštatoval, že z vykonaného dokazovania mal preukázané, že žalobca podal žiadosť na zápis do zoznamu advokátov, pretože odpadli dôvody jeho vyčiarknutia zo zoznamu advokátov. Žalovaná odôvodnila svoje rozhodnutie, že mala za preukázané, že žalobca po dlhý čas (2005-doposiaľ) minimálne v 33 konaniach zastupoval účastníkov konania pred súdom ako splnomocnený zástupca a to nielen počas jeho pozastavenia výkonu advokácie ale aj po jeho vyčiarknutí zo zoznamu advokátov. Správny súd uvádza, že žalobca neporušil žiaden právny predpis ani stavovské predpisy žalovanej, keď zastupoval na základe splnomocnenia podľa § 31 a nasl. Občianskeho zákonníka. Správneho súdu nie je

zrejme prečo opätovne žalovaná použila argumentáciu o zastupovaní účastníkov konania žalobcom podľa § 31 a nasl. Občianskeho zákonníka v čase vyčiarknutia zo zoznamu advokátov, keď už bolo vydané rozhodnutie sp.zn.: DS I., 108/07:51/2007-Dr.Va/Fá zo dňa 07.05.2008, ktoré sa zaoberala totožnou problematikou v konaní vedenom proti žalobcovi.

10. Záverom uviedol správny súd, že mal za to, že žalovaná podrobne neodôvodnila záver o pochybnostiach či bude žalobca v budúcnosti čestne a svedomite vykonávať povolanie advokáta. Je pravdou, že výkon advokátskeho povolania nie je právne nárokovateľný, avšak dôvody prečo žalovaná nezapísala žalobcu neboli súdom zistené tak, ako ich uviedol súd v bode 29, 30 a preto súd rozhodnutie zrušil podľa § 191 ods. 1 písm. d/ SSP a vec vrátil žalovanej na ďalšie konanie, ktorá bude v ňom postupovať v naznačenom smere.

II.

11. Sťažovateľka podala proti rozsudku správneho súdu kasačnú sťažnosť podľa § 440 ods. 1 písm. g/ SPP, keďže podľa jej názoru správny súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci a navrhla, aby kasačný súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil správny súd na ďalšie konanie podľa § 462 ods. 1 SSP.

12. Sťažovateľka uviedla, že dôvodom prísnej regulácie, ktorú ustanovil zákonodarca je ochrana fyzických a právnických osôb, ktoré právne služby potrebujú, pred vznikom majetkových a iných škôd. Preto zákonodarca uložil advokátom dodržiavať povinnosti, ktoré sú konkretizované v ustanovení 18, 21 a 23 Zákona o advokácii a hlavne § 26 a § 27 cit. zákona.

13. Za účelom preukázania, ktorými skutočnosťami sťažovateľka zdôrazňuje protiprávnosť poskytovania právnych služieb osobami, ktoré sú zapísané v zozname advokátov pripojila sťažovateľka kópiu podania zo 17. augusta 2016 predloženého ako sťažnosť oznamovateľa - SAK. Zároveň sťažovateľka poukázala aj na uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky sp.zn . 5Tdo 1406/2014 z 26. októbra 2015

14. Záverom sťažovateľka uviedla, že konanie žalobcu, ktorý poskytoval i po vyčiarknutí zo zoznamu advokátov právne služby v rozsahu uvedenom v rozhodnutí sťažovateľky - nezohľadňujúc znenie zákona, ktoré ako advokát zapísaný do zoznamu advokátov v roku 1993 poznal - preukázateľne sťažovateľke spochybnilo, že je možné očakávať od žiadateľa o zápis do zoznamu advokátov, že čestne a svedomito bude plniť povinnosti advokáta a rešpektovať všetky ustanovenia zákona ako i stavovského predpisu, ktorým je Advokátsky poriadok SAK, ukladajúci advokátom zapísaným v zozname advokátov plnenie zákonných i etických povinností.

III.

15. Vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti žalobca navrhol, aby kasačný súd zamietol kasačnú sťažnosť.

16. Žalobca mal za to, že napriek tomu, že sťažovateľom je SAK, sťažovateľka nepredložila žiaden judikát, z ktorého by bolo zrejmé, že by správny súd konal v rozpore so zákonom. K predloženému judikátu Najvyššieho súdu Českej republiky žalobca uviedol, že podobne ako pred správnym súdom, sťažovateľka predložila rozsudok, ktorý nemá po právnej ani skutkovej stránke nič spoločné s prejednávanou vecou. K predloženému podaniu žalobca uviedol, že sa k nemu vyjadrovať nemožno, lebo mu bolo podanie doručené bez podacej pečiatky, bez označenia a povynechávanými časťami a bez podpisu.

17. Ďalej žalobca podotkol, že si váži SAK ako stavovskú organizáciu, mal a má záujem byť naďalej jej členom a preto sa snažil do určitej miery žiť s právom a vo voľnom čase zastupoval svojich priateľov na súde, vždy však bezodplatne a nebolo to sústavné. Žalobca uviedol, že si nevedie žiadne spisy, nemá počítač, preto nemá prehľad v akých veciach zastupoval. Toto zastupovanie však nemožno podľa žalobcu považovať za sústavné. Bezodplatnosť žalobca údajne často uvádzal aj v splnomocneniach.

IV.

18. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „kasačný súd“) ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok správneho súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v kasačnej sťažnosti (453 ods. 1 a 2 SSP) a po jej preskúmaní dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná a je potrebné ju zamietnuť. Kasačný súd rozhodol o kasačnej sťažnosti bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP). Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku 19. jún 2019 bol zverejnený na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v lehote najmenej piatich dní pred jeho vyhlásením (§ 137 ods. 4 SSP v spojení s § 452 ods. 1 SSP).

19. Predmetom kasačného konania bol rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 5S/191/2016-113 zo 6. marca 2018, ktorým rozhodnutie predsedníctva Slovenskej advokátskej komory Bratislava číslo: 21/3/2016 zo 4. marca 2016 zrušil podľa § 191 ods. 1 písm. d/ SSP a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie

20. Podľa § 2 ods. 1, 2 SSP v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

Každý kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

21. Podľa § 3 ods. 1 písm. b/ SSP rozhodnutím orgánu verejnej správy sa rozumie správny akt vydaný orgánom verejnej správy v administratívnom konaní, ktorý je formálne označený ako rozhodnutie alebo je za rozhodnutie považovaný podľa osobitného predpisu a zakladá, mení, zrušuje alebo deklaruje práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby, alebo sa jej priamo dotýka.

22. Podľa § 6 ods. 1 SSP správne sudy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia súd skúma, či žalobou napadnuté rozhodnutie je v súlade s právnym poriadkom SR, najmä s hmotnými a procesnými administratívnymi predpismi. V intenciách § 6 ods. 1 SSP súd preskúma aj administratívne konanie, ktorým sa v zmysle § 3 ods. 1 písm. a/ SSP rozumie postup orgánu verejnej správy v rámci výkonu jeho pôsobnosti v oblasti verejnej správy pri vydávaní individuálnych správnych aktov a normatívnych správnych aktov. V zákonom predpísanom postupe je správny orgán oprávnený a súčasne aj povinný vykonať úkony v priebehu administratívneho konania a ukončiť ho vydaním rozhodnutia, ktoré má zákonom predpísané náležitosti.

23. Podľa § 1 ods. 2 zákona o advokácii, výkon advokácie je zastupovanie klientov v konaní pred súdmi, orgánmi verejnej moci a inými právnymi subjektmi, obhajoba v trestnom konaní, poskytovanie právnych rád, spisovanie listín o právnych úkonoch, spracúvanie právnych rozborov, správa majetku klientov a ďalšie formy právneho poradenstva a právnej pomoci, ak sa vykonáva sústavne a za odmenu (ďalej len „právne služby“).

24. Podľa § 3 ods. 1 zákona o advokácii, komora zapíše do zoznamu advokátov na písomnú žiadosť do dvoch mesiacov odo dňa jej doručenia toho, kto

a) je plne spôsobilý na právne úkony,

b) získal vysokoškolské vzdelanie druhého stupňa v študijnom odbore právo na právnickej fakulte vysokej školy v Slovenskej republike alebo má uznaný doklad o vysokoškolskom právnickom vzdelaní druhého stupňa vydaný zahraničnou vysokou školou; ak žiadateľ získal vysokoškolské vzdelanie najprv

- v prvom stupni a následne v druhom stupni, vyžaduje sa, aby v oboch stupňoch získal vzdelanie v študijnom odbore právo,
- c) získal najmenej päťročnú prax ako advokátsky koncipient s minimálnymi obsahovými nárokmi podľa § 62a; priebeh praxe sa preukazuje výkazom praxe,
  - d) absolvoval vzdelávanie v rozsahu a za podmienok určených stavovským predpisom komory,
  - e) zložil advokátsku skúšku,
  - f) je bezúhonný a spoľahlivý,
  - g) nemá právoplatne uložené disciplinárne opatrenie vyčiarknutie zo zoznamu advokátov alebo disciplinárne opatrenie vyčiarknutie zo zoznamu koncipientov (§ 56 ods. 2 písm. e/),
  - h) nemá právoplatne uložené disciplinárne opatrenie vyčiarknutie zo zoznamu komerčných právnikov, disciplinárne opatrenie zbavenie notárskeho úradu, disciplinárne opatrenie zbavenie exekútorského úradu, disciplinárne opatrenie zbavenie výkonu funkcie prokurátora alebo disciplinárne opatrenie odvolanie z funkcie sudcu podľa osobitných predpisov,
  - i) nie je v čase zápisu v pracovnom pomere alebo v obdobnom pracovnom vzťahu okrem pedagogickej, publikačnej, literárnej, vedeckej alebo umeleckej činnosti, činnosti člena poradného orgánu vlády Slovenskej republiky alebo činnosti, ktorá nie je v rozpore s povahou a etickými princípmi advokátskeho povolania; o rozpore pracovného pomeru alebo obdobného pracovného vzťahu s povahou a etickými princípmi advokátskeho povolania rozhoduje komora,
  - j) splnil povinnosti podľa § 12 ods. 3, § 27 a § 28 ods. 1,
  - k) zložil sľub podľa odseku 6.

25. Podľa § 3 ods. 4 zákona o advokácii, spoľahlivým na účely tohto zákona nie je ten, u koho je preukázateľne spochybnené, že bude čestne a svedomito plniť povinnosti advokáta.

26. Podľa § 3 ods. 7 zákona o advokácii, o nezapísaní fyzickej osoby do zoznamu advokátov rozhoduje predsedníctvo komory.

27. Podľa § 11 ods. 1 zákona o advokácii, proti rozhodnutiu komory o nezapísaní fyzickej osoby do zoznamu advokátov, o vyčiarknutí advokáta zo zoznamu advokátov podľa § 7 ods. 1 písm. b/, d/, f/ až i/ a odsekov 2 a 3 a o pozastavení výkonu advokácie podľa § 8 nie je prípustný opravný prostriedok a toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť a vykonateľnosť jeho doručením, rozhodnutie je preskúmateľné súdom na základe žaloby podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku.

28. Podľa § 438 ods. 1 SSP kasačnou sťažnosťou možno napadnúť právoplatné rozhodnutie krajského súdu.

29. Podľa § 454 SSP na rozhodnutie kasačného súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

30. Podľa § 461 SSP kasačný súd zamietne kasačnú sťažnosť, ak po preskúmaní zistí, že nie je dôvodná.

31. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd preskúmal rozsudok správneho súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci kasačného konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie sťažovateľky, najmä z toho pohľadu, či kasačné námietky sťažovateľky sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku správneho súdu.

32. Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu bolo posúdenie, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúceho vydaniu napadnutého rozhodnutia.

33. Kasačný súd vyhodnotil rozsah a dôvody kasačnej sťažnosti vo vzťahu k napadnutému meritórnemu výroku rozsudku krajského súdu po tom, ako sa oboznámil s obsahom administratívneho a súdneho spisu, a dospel k záveru, že nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnu citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku správneho súdu, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku rozsudku. S týmito sa kasačný súd stotožňuje v celom rozsahu.

34. Kasačný súd sa plne prikláňa k argumentácii žalobcu a je toho názoru, že nebolo nijako preukázané, že by žalobca poskytoval právne služby sústavne a za odmenu a teda, že by v tomto smere dochádzalo k výkonu advokácie v zmysle ustanovení zákona o advokácii. V Komentári k zákonu o advokácii (Olej, Kerecman, Kalata a kolektív) k § 1 ods. 2 zákona o advokácii uvádzajú Hrežd'ovič a Kalata, že predmetné ustanovenie zákona definuje výkon advokácie jednak ako zastupovanie klientov v konaní pred súdmi, orgánmi verejnej moci a inými právnymi subjektmi, obhajoba v trestnom konaní a jednak ako poskytovanie právnych rád, spisovanie listín o právnych úkonoch, spracúvanie právnych rozborov, správa majetku klientov a ďalšie formy právneho poradenstva a právnej pomoci. „To všetko zjednocuje pod pojem „právne služby“. Zákon vyžaduje konanie pre naplnenie definície výkonu advokácie tak, aby činnosť bola vykonávaná sústavne a za odmenu. ... V súvislosti s výkonom advokácie je potrebné zdôrazniť, že zákon o advokácii na naplnenie definície pojmu „výkon advokácie“ nepožaduje, aby bola činnosť opísaná v § 1 ods. 2 vykonávaná na účely dosiahnutia zisku, stačí ak je činnosť vykonávaná za odmenu.“

35. Pokiaľ sa sťažovateľkou uvedeného uznesenia Najvyššieho súdu Českej republiky sp.zn. 5Tdo 1406/2014 z 26. októbra 2015 týka, kasačný súd poukazuje na zásadný rozdiel s posudzovaným prípadom, ktorý spočíva v sústavnosti a odplatnosti poskytovaných právnych služieb, cit: „Skutková zjištění soudů nižších stupňů současně vypovídají o tom, že obviněný poskytoval právní služby s motivem zisku a soustavně. Celková výše přijatých odměn za neoprávněně poskytované právní služby v 72 případech dosáhla 570 780 Kč, přičemž po odečtení nákladů činil čistý zisk nejméně 142 276 Kč (viz závěr znaleckého posudku z oboru účetní evidence zpracovaného Ing. Soňou Novákovou, Ph. D.) Pro úplnost je na místě uvést, že tento zisk byl jedním z mnoha příjmů obchodní společnosti Bakeš, s. r. o., která měla hlavní příjmy z poradenských služeb v oblasti pojišťovnictví a dopravy. Uvedené zjištění společně s délkou doby, po kterou obviněný neoprávněně právní služby poskytoval, svědčí pro správnost závěru soudů obou stupňů, že šlo o soustavnou činnost provozovanou s cílem získat trvalý zdroj finančních příjmů, která byla srovnatelná s výkonem zaměstnání, v tomto případě vedlejšího pracovního poměru. Jinak řečeno tedy o činnost provozovanou živnostenským způsobem.

Svou vypovídající hodnotu o tom, že obviněný úmyslně poskytoval právní služby v řízení před správními orgány právě s cílem dosáhnout zisku, má ostatně i zjištění soudů nižších stupňů, že shora jmenovaná obchodní společnost placené služby v souvislosti s přestupkovým řízením nabízela prostřednictvím počítačové sítě Internet na svých stránkách www.bakes-sro.cz <.. Výslovně je na těchto internetových stránkách uvedeno, že jednou z nabízených činností je zastupování ve správním řízení (např. str. 15 - 16 nebo str. 659 spisu). Rovněž na vývěsní tabuli označující sídlo obchodní společnosti je napsáno, že firma poskytuje zastupování ve správním řízení (viz fotografie na č. l. 498 spisu).

Argumenty obviněného, že zastupování v řízení před správními orgány je nepovinné, že zmocněncem nemusí být výslovně advokát a že není zakázáno opakované zastupování, nic nemění na tom, že jde-li o právní služby poskytované soustavně a za úplatu, pak je jejich výkon zákonem o advokácii svěřen specifickým subjektům, a obviněný takovým subjektem nebyl. Soudy nižších stupňů v posuzovaném případě tedy nepostupovaly v rozporu se shora citovanou zásadou.“

36. V vyššie citovanej veci, skutkové zistenia, na rozdiel od posudzovanej veci, nasvedčovali tomu, že obvinený poskytoval právne služby s motívom zisku a zároveň naplňali znaky sústavnosti a preukázaná bola aj celková výška prijatých odmien za poskytované právne služby. V posudzovanej veci nebolo nijako preukázané, že by žalobca poberal za poskytované právne služby odmenu, alebo by konal s motívom alebo za účelom dosiahnutia zisku, či vykonával túto činnosť sústavne, a to aj s ohľadom na výklad pojmu sústavnosť.

37. Záverom k poslednému sťažnostnému bodu kasačnej sťažnosti uvádza kasačný súd, že v zhode so správnym súdom zastáva názor, že sťažovateľka ako vo vyjadrení k žalobe, tak ani v kasačnej sťažnosti súdu neozrejmila a neodôvodnila svoje závery o prezentovaných pochybnostiach, či bude žalobca v budúcnosti čestne a svedomite vykonávať povolanie advokáta. Kasačný súd konštatuje, že po preštudovaní spisu, sťažovateľkou uvedené dôvody, na základe ktorých nezapísala žalobcu do zoznamu advokátov nezistil.

38. Vychádzajúc z vyššie uvedeného kasačný súd námietky sťažovateľky uvedené v kasačnej sťažnosti vyhodnotil ako neopodstatnené. Kasačný súd je toho názoru, že sťažovateľka nijako konkrétne neuviedla v kasačnej sťažnosti v čom vidí nesprávne právne posúdenie veci správnym súdom. Z toho dôvodu kasačný súd kasačnú sťažnosť žalovaného podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

39. V súlade s citovanými ustanoveniami a vyššie uvedenými úvahami si najvyšší súd osvojil záver, že napadnutý rozsudok správneho súdu bol vydaný v súlade so zákonom, nebol dôvod na jeho zrušenie alebo zmenu a kasačnú sťažnosť je potrebné ako nedôvodnú v zmysle ustanovenia § 461 SSP zamietnuť.

40. O trovách súdneho konania rozhodol Najvyšší súd SR podľa ustanovenia § 167 ods. 1 SSP v spojení s § 467 ods. 1 SSP tak, že úspešnému žalobcovi priznal úplnú náhradu trov kasačného konania.

41. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.